

วัดสร้อยทอง

ประวัติความเป็นมา

วัดสร้อยทอง สร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ ๔ เดิมชื่อวัดชอนทอง สันนิษฐานว่า ทายาทตระกูลขุนนาคน เป็นผู้สร้างขึ้น

ปีพุทธศักราช ๒๔๘๔ เกิดสงครามโลกครั้งที่ ๒ วัดได้รับความเสียหายไม่สามารถบูรณปฏิสังขรณ์ได้ และไม่มีพระสงฆ์จำพรรษา ทางกรมการจิงประกาศยุบเลิกวัด และได้ผาติกรรมที่ดินวัดเป็นโกดังเก็บสินค้า ต่อมาได้มีการบูรณะขึ้นใหม่ และได้นำความไปบอกกับทางราชการ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ประกาศยกเลิกคำสั่งยุบวัดสร้อยทอง ราษฎรจึงได้ช่วยกันสร้างเสนาสนะ และปรับปรุงทัศนียภาพให้มีความสวยงาม ได้รับยกฐานะเป็นพระอารามหลวง เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๔๕

สถานะและที่ตั้ง

วัดสร้อยทอง เป็นพระอารามหลวงชั้นตรี ชนิดสามัญ ตั้งอยู่เลขที่ ๑๓๑๙ แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร มีที่ดินตั้งวัด เนื้อที่ ๑๕ ไร่ ๓ งาน ๗๘ ตารางวา

สิ่งสำคัญในพระอาราม

พระอุโบสถ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก หลังคาลาด ๒ ชั้น มุงกระเบื้องเคลือบ ประดับช่อฟ้า ใบระกา หางหงส์ หน้าบัน ชุ่มประตู่และหน้าต่างประดับลายปูนปั้น เป็นผนังหินอ่อนทั้งหมด ผนังภายในมีจิตรกรรมภาพเขียนเล่าเรื่องทศชาติ รูปภาพเปรียบเทียบคำพังเพย ในแต่ละภาพสอดแทรกภาพชีวิตประจำวันของชาวบ้านริมคลอง ภาพคนจีน ศาลเจ้า และทหารที่แต่งเครื่องแบบตะวันตก เป็นภาพจิตรกรรมฝาผนังทางประวัติศาสตร์ของยุคนั้น ๆ มีกำแพงแก้วล้อมรอบ

พระประธาน ในพระอุโบสถ เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย

พระวิหาร เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ลักษณะทรงจตุรมุข หลังคามุงกระเบื้อง ประดับช่อฟ้า ใบระกา หางหงส์ หน้าบันประดับลายปูนปั้น ภายในประดิษฐาน **หลวงพ่อเหล็ล**

หลวงพ่อเหล็ล เป็นพระพุทธรูปทองสำริด หล่อจากทองเหลืองที่เหล็ลจากการหล่อพระประธานพร้อมกับพระพุทธรูป

ปางปาเลไลยก์ ภายในเกศบรรจจุพระธาตุของพระอรหันตสาวก ๕ พระองค์ คือ พระสารีบุตร พระโมคคัลลานะ พระสีวลี พระองคุลิมาล และพระภิกษุณีพิมพ์า

ศาลาการเปรียญ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ๔ ชั้น หลังคามุงกระเบื้องเคลือบ สร้างเมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๔๒

หอระฆัง เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาดกว้าง ๒.๒๐ เมตร ยาว ๒.๒๐ เมตร สร้างเมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๒๐

ปัจจุบัน **พระเทพปริยัตยาจารย์** (จัด โกรวิท) เป็นเจ้าอาวาส

